

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De sancto Innocentio Papa, quem sancta Maria corripuit per Reinerum,
cùm in ordinem Cisterciensium exactiones facere conaretur, cap. 6.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

*Defendit
etiam res
eorni, qui
ea vene
rantur.*

TEmpore illo, quo Baldewinus comes Flandriæ cum cruce signatis Constantinopolim expugnauit, dominus Papa Innocentius ordinis literarum suis mandauerat, ut quadragesimam partem omnium rerum suarum mobilium in succursum terræ sanctæ transmitteret. Ordo verò priuilegijs sibi ab eius antecessoribus induktis innitens, ne libertatem concessam vertere videretur in seruitutem, tam grandi exactiōni subjacere non acquieuit. Vnde Innocentius furens, in tantum ordini indignabatur, ut dignitatibus secularibus indulgere proponeret, quatenus possessiones ordinis sibi usurparent. In proximo generali capitulo Abbates, qui confluxerant, spem suam in beata Dei genitrix Maria, quæ ordinis patrona est & aduocata, ponentes, scientes sententiam male cōceptam, eius precibus & meritis facile posse reuocari, speciales pro eadem necessitate, usque ad proximum capitulum, orationes injunxerunt. Hoc etiam adjiciētes, vt à capite quadragesimæ nudis pedibus de capitulo exeuntes, septem psalmos cum letania cantarent: quod & fecimus. Interim beata Dei genitrix virgo Maria cuidam religioso nomine Reinero, iam dicti Innocentij confessori apparens, in hæc verba eidem mandauit: Tu ordinem Cisterciensem, cuius aduocata sum ego, destruere conaris, sed non præualebis; & nisi citius de tuo malo proposito resipiscas, ego te & omnem potestatem tuam conteram. Huiusmodi nuntio dominus Innocentius auditus, sciens Reinerum virum esse sanctum ac veracem, timuit, in tantum de concepto peccato pœnitens, ut ordinis priuilegia roboraret, hoc adjiciens, ut primò omnium negotia ordinis in curia expedirentur: quam indulgentiam cùm tam sua bulla, quam omnium Cardinalium subscriptionibus confirmaret, & vñus tantum nigrum ordinis Cardinalis contradiceret, ita in illum exaruit, ut statim eum amouere minaretur. Cumque hæc in proximo capitulo patribus nostris innotuissent, Christianum eiusque genitricem virginem Mariam, de tam inop-

inopinata immutatione glorificantes, orationes injunctas, cum gratiarum actione dimiserunt. A P O L O N I V S: Non miror, si aduocatiam suam tam potes regina defendit. CÆSARIYS: Verum dicis, licet enim sit mater misericordiae, non tamen obliuiscitur circa immisericordes vindictæ.

C A P V T VII.

DVm nobilis femina domina Aleydis de Molsberg, cum consensu mariti sui Euerhardi Burgrauij quædam allodia sua, per inspirationem diuinam, ad nouam Abbatia ordinis nostri construendam in manus domini Henrici Abbatis nostri libere, & sine omni contradictione tradidisset, & ante ipsius mortem domus, quæ vocatur locus Mariæ, construta fuisset, viri quidam nobiles, ex eius cognatis, post eius mortem, contra iusurandum venientes, eandem nouellam plantationem querimonijs, minis, rapinis, multisque alijs incommodis molestare cœperunt. Sancta verò Dei genitrix Virgo Maria, eiusdem cœnobij Domina & Aduocata, sicut à multis dicebatur, hoc apud filium egit, ut Henricus de Molsberg, qui præcipiuus videbatur, obsideretur, & supra vires damnicatus, de proprio castrō eliminaretur. De Zengenbergh vir nobilis, à quo multum domus prædicta vexabatur, à seruo suo satis mirabiliter occisus est: alio quidam, ad eius deprædationem properas, in via crepuit medius. Quam vindictam cum audisset alius quidam nobilis, vñus de cohæredibus, venit ad locum timore correptus, dicens: Domina mea sancta Maria sunt tua tibi, ego parti meæ renuntio. Wilhelmus miles de Helpenstein, ab vxore instigatus, quæ se hæredem possessionum collatarum dicebat, correm meliorem inuadens, fratres multis expensis grauabat. Interim sacerdos quidam religiosus, confessor eius, nocte quadam in loco sanctæ Mariæ se per visum transpositum vidit, & cum quidam ex sacerdotibus celebraturus esset Missam, & a supradicto Wilhelmo impediretur, vir quidam nigerrimus fuste illum percussit, & occidit. Quem visum, cū ei recitasset, afferēs